Nider, Johannes: Praeceptorium divinae legis, sive Expositio decalogi
[Cologne: Ludwig von Renchen, about 1485] Seite 60

Capitulum.viij.

Winto man=
dat nobis seruitus diuina deo
exhibēda p opa exteriora tripliciter. Sa-
crificijs oblatōnibꝫ ⁊ decimatōne. Sacri
ficia vt dicit Tho.ij.ij.q.lxxxvj. ꝓprie di
cunt qñ circa res deo oblatas aliquid fit
sicut ꝙ animalia occidebant a sacerdote
⁊ panis benedicit hodie. Unde sacrificiū
dr qꝛ aliquis sacꝝ eo facit. Oblatō vero
est deo oblatū ⁊ si nihil circa ipm fiat.
A Sed quert. tenemꝰ ne hodie sacrificia
ꝓprie offerre. Rndet ꝙ sic. Ubi notādū
ſm eundē ꝙ lex naturalis dictat deo sa-
crificiū offerēdū vicꝫ ꝙ homo sensibilibꝫ
rebꝫ vtat offerēs eas deo in signū debite
subiectōnis ⁊ honoris. ſm similitudinē
eoꝝ qui hodie in quibusdā regnis dn̄is
eoꝝ aliqua offerūt in recognitōnē dn̄ij.
ſm illud Eccl.xxxv. Non apparebis āte
ꝯspectum dei vacuus. B Est autē
duplex sacrificiū. Unū principale interiꝰ
quo aīa se offert deo in sacrificiū. sic prin
cipio sue creatōnis ⁊ sicut fini sue btīfica
tōis. de quo ps. Sacrificiū deo spūs cō-
tribulatus cor cōtritū ⁊ hūiliatū deꝰ non
despicies. ⁊ ad hoc sacrificiū oēs tenemꝰ.
Aliud ē exteriꝰ quo xp̄s a sacerdote in eu
charistia sacrificat. ⁊ etiā alij actꝰ exterio-
res aliaꝝ ꝟtutū qui in diuinā reuerentiā
assumunt. quoꝝ aliq cadūt sub p̄cepto.
alij sub ꝯsilio. Un̄ quilibet xp̄ianus pro
modico suo. misse sacrificio dꝫ cooperari.
qd sacrificiū dignīꝰ est omnibꝫ sacrificijs
qꝛ ibi societas angelica. fons oīs gratie.
memoriale xp̄i caritatis summe quā pa
tiendo exhibuit. actio sacerdotis dignissi
ma ⁊ pñtia ꝟissima infiniti boni Sūt
āt qnqꝫ genera hoīm participantiū d hoc
sacrificō misse. Prīo fideles etiā pctōres
Scdo fideles ī caritate exñtes extra ma
terialē ecclesiā. Tercio astātes misse siue
sint in caritate siue extra. Quarto offerē-
tes bona sua. de quibꝫ omnibꝫ pꝫ ꝙ ī ca
none orat sacerdos. Quinto ipsemet sa-
cerdos q si dispositus est plus oībꝫ ꝑcipe
pōt. sed p̄cedentes plus ⁊ minus ordine
quo numerati sunt. C Scdo de ob
latione querit. primo qñ sit p̄ceptū offerre
Rndet tho. vbi priꝰ. q. lxxxvj. ⁊. lxxxvij.
Rō naturalis dictat ꝙ eis qui diuino cul
tui ministrāt ad salutē totiꝰ ppli. ppls to-
tus necessaria victꝰ āministret. Sicut ⁊
his qui cōi vtilitati inuigilāt. s. principi-
bus ⁊ militibꝫ ⁊ alijs hmōi stipendia vi
ctus debent. Probat hoc apls. j. Coꝝ. ix
p hūanas ꝯsuetudines dicēs. Quis mi
litat suis stipēdijs vnqꝫ. Unde vt habet
Gen̄ xlvij. rex gentilis Pharao sacerdo
tibꝫ spālē terrā dederat. ⁊ oībꝫ secularibꝫ
pre fame possessiones suas vendentibꝫ.
sacerdotes terrā suā quiete possidebāt. ⁊
eis cibaria ex horreis publicis porrigebāt
Sequit in dictis tho. postea. qd ꝯtīgere
pōt ꝙ aliqs ad oblatōes teneat qdrupli
ci rōne. Primo ex precedenti ꝯuentōne.
sic cum alicui ꝯcedit aliquis fundus ec
clesie vt certis tpibꝫ certas oblatōnes fa
ciat. qd tñ hꝫ rōnē census. Scdo ꝓpter
p̄cedentē deputatōnem siue ꝓmissionē.
Sic cum aliquis offert donatōnē inter
viuos vel cū relinquit in testamēto eccle
aliquam rem mobilē vel īmobilē impo-
sterꝝ soluendā. Tercio mō ꝓpter eccle ne
cessitatē. puta si ministri ecclesie nō hērēt
vnde sustentarent. Quarto ꝓpter ꝯsue-
tudinē. tenent enim fideles in aliquibꝫ
solēnitatibꝫ ad aliquas oblatōnes ꝯsue-
tas. Et iō illi qui debitas oblationes nō
reddūt pñt puniri p subtractōnem sacra
mentoꝝ. nō p ipm sacerdotē cui sunt ob
latōnes faciende. ne videat ꝓ sacramē
toꝝ exhibitōe aliqd exigere sed p supiorē
aliquē Hec ille. Sed quert qnte qnti-
tatis dꝫ esse oblatio vel cuiꝰ speciei. Rn̄.
idē. ꝙ quo ad talia in vltimis duobꝫ ca
sibꝫ remanet oblatio qdāmō voluntaria
scꝫ quo ad qntitatem ⁊ spēm. Alicubi eī
offert pāis ⁊ vinū. alicubi aīalia. alicubi
pecunia. alicubi candele ⁊ similia. D
Querit cur solis sacerdotibꝫ debeant

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0060
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG